

Nghìn Năm Lấn Quấn

*Kể từ vào chốn tử sinh,
Tám thân tứ đại vô minh phủ đầy,
Néo về hun hút chân mây,
Nghìn năm lấn quấn cõi này trâm luân,
Ta bà vạn ngã mệnh mông,
Xa xa bến giác buồn trông ngậm ngùi.*

Hư Ảo

*Thuyền trôi một chiếc cuối sông,
Người đi áo mỏng chiều đông lạnh lùng.
Mây sâu giếng mắc không trung,
Mờ xa hư ảo một vùng nước trôi.*

Từ Đi

*Từ đi giữa chốn phàm trần,
Chiều nghiêng bóng đổ theo chân người về.
Khom lưng nhặt hạt bồ đề,
Hỏi tâm mới thấy tỉnh mê kiếp người.*

Xác Thân Rồi Cũng Xa

*Người qua rồi một thuở,
Ta mất đi hình hài
Cõi lòng ta tan vỡ
Đêm buồn giữa trần ai.*

*Từ khi ta thấy có,
là không đang đợi chờ
Vốn chẳng dừng lại đó,
Nên đời mãi ước mơ.*

*Thời gian thì vẫn thế,
Chỉ có ta thấy già,
Đêm buồn ngồi kể lể,
Một mình ta với ta...*

*Lửa tàn theo điệu thuốc,
Khói buồn chẳng bay xa,
Có không rồi cũng vậy,*

Nghĩ chi cho mau già.

*Lời xưa thầy đã dạy
Đây là cõi ta bà,
Hơn thua gì cho mệt,
Xác thân rồi cũng xa...*

NGUYỄN THANH HUY